

РЕШЕНИЕ

№ 2946

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2449** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 1008289/11.02.2020г. на Столична община, чрез проц. си представител юрк. Г. против Решение № 18617 от 21.01.2020г. постановено по н.а.х.д. № 7677/2019г. на Софийски районен съд, НО, 107-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление № СО-Р-А-19-26Р-001/23.04.2019г. на Кмета на Столична община, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7 000.00 лева, за нарушение на чл.92, ал.1 от Наредба на Столичен Общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на столична община /НСОСПОРИМДЕРДТСО/. Нарушението е извършено и установено на 20.11.2018г. /подробно описано в АУАН № 19-26Р-001 от 09.01.2019г./ и се изразява в това, че на същата дата ответната страна е ползвала 1 брой рекламен елемент с дигитален (LED) екран, с размери 8м./3м., с едностранна рекламна площ от 24 кв. м., в противоречие с Разрешение за поставяне № 54/28.02.2014г. /отнасящо се за рекламен елемент „ветрило“, с площ от 48 кв.м., от винилов рекламен носител/, издадено на собственика на имота [фирма].

В кас. жалба се сочи, че решението е неправилно, постановено в нарушение на

материалния и процесуалния закон, като се моли за отмяната му и потвърждаване на процесното НП. Счита се, че ответната страна е извършила нарушение на чл.92, ал.1 от НСОСПОРИМДЕРДТСО, като е ползвала 1 брой рекламен елемент от площ 24 кв.м. в противоречие с издаденото на собственика на имота „Р. О.“ за рекламен елемент „ветрило“ с площ от 48 кв.м. Сочи се, че е безспорно установено деянието и личността на нарушителя. Сочи се, че в АУАН и НП правилно е била посочена нарушената разпоредба на чл.92, ал.1 от Наредбата, като е описана само в мотивите относно приложението чл.28, б. „а“ от ЗАНН - разпоредба на чл.16а от Наредбата / била обсъждана единствено във връзка с и че случаят не е маловажен/. Отговорността на ответната страна била ангажирана единствено за нарушение на чл.92, ал.1 от Наредбата, макар че било налице съвкупност от нарушения по посочените разпоредби/но за нарушение по чл. 16а няма наложено наказание/. Счита се, че наложената санкция е съответстваща и справедлива спрямо нарушението/Наредбата предвижда размер от 500 до 10 000лв/. В съдебно заседание се представлява от юр. Г., който поддържа жабата на изложените съображения.

Ответникът по касация – [фирма] не се представлява в съдебно заседание. В депозирано писмено становище от 21.05.2020г. пред съда оспорва основателността на жалбата и моли за потвърждаване на въззивното решение. Претендира разности.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

К.състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо.

СРС е отменил НП на процесуално основание, без да разгледа материалната му законосъобразност. СРС правилно е установил фактическата обстановка, но не е извършил дължимата проверка за законосъобразност на процесното НП от неговата материална страна, тъй като е приел, че е налице допуснато от АНО съществено проц. нарушение, засягащо правото на защита на нарушителя. Настоящата кас. инстанция не приема изводите на СРС за проц.незаконсъобразност на НП / че с едновременно посочване на нарушени чл.92, ал.1 и чл.16а от Наредбата, се засяга правото на защита на [фирма]/не може да разбере за кое от двете нарушения е наказано/. Съставът счита за правилни твърденията на касатора, че отговорността на дружеството е ангажирана единствено за извършено нарушение на чл.92, ал.1 от Наредбата, което е било възпроизведено цифрово и по словесен начин в съдържанието на АУАН и НП, с описание, което е обстоятелствено и ясно. В санкционната част на НП е посочена отново само разпоредбата на чл.92, ал.1, поради което и правото на защита на лицето да разбере в какво нарушение е обвинен, не е нарушено. Сочената разпоредба на чл.16а от Наредбата е обсъдена от административно-наказващия орган само в НП, и само с оглед на това, че той не намира основание за приложение на чл.28, б. „а“ ЗАНН и с оглед данните за нарушаване и на тази норма, поради което случаят не се отличава със своята малозначителност.

Допускайки съществено нарушение на съдопроизводствените правила/изобщо не е разгледал законосъобразността на НП от материална страна/, СРС е възпрепятствал настоящата съдебна инстанция да извърши проверка за съответствието на решението с материалния закон съгласно чл. 218, ал. 2 и с чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал.

1, изр. 2 от ЗАНН. По изложените съображения Съдът намира жалбата за основателна, а решението на СРС за неправилно.

По искането на ответника за присъждане на разноси, СРС при новото разглеждане следва да присъди всички сторени до момента на произнасянето му разноси.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.1 и ал.2 от АПК и чл.222, ал.2, т.1 Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 18617 от 21.01.2020г. постановено по н.а.х.д. № 7677/2019г. на Софийски районен съд, НО, 107-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: